



ת"פ 4176/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4176-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") - (5 עבירות). תקיפה סתם (בן זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי שבכתב האישום, הנאשם פלוני (להלן: "**המתלוננת**") הינם בני זוג ולהם שני ילדים. השניים התגוררו במועדים ברלבנטיים לכתב אישום ב'גבל מוכבר. צוין, כי החל מיום הנישואין נהג הנאשם להכות את המתלוננת בכל חלקי גופה כפי שיפורט להלן:
3. באישום הראשון נטען, כי בתאריך 24.7.2021 בשעה 12:47 לערך בדירתם, הכה הנאשם את המתלוננת בסטירות ואגרופים בפניה וכתוצאה מכך גם לה להמטומה, נפיחות, ואדמומיות באזור עין ימין. באותן הנסיבות הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות מטאטא ברגל שמאל, ובגבה, וכתוצאה מכך גרם לה סימני חבלה באיברים אלו.
4. באישום השני נטען כי עובר למתואר באישום הראשון, בדירתם, הכה הנאשם את המתלוננת בכבל של שואב אבק וגרם לה סימני חבלה ברגל.
5. באישום השלישי נטען, כי בתאריך 6.5.2021 במהלך שיחת טלפון ביניהם דרש הנאשם, כי היא תישאר בביתה ולא תלך לבית אביה כפי שרצתה. המתלוננת מסרה לו כי בכוונתה ללכת, ובתגובה איים עליה הנאשם, שכאשר תשוב לבית ישבור לה את הידיים והרגליים.
6. באישום הרביעי נטען, כי בתחילת שנת 2020 במועד שאינו ידוע במדויק, הכה הנאשם את המתלוננת בגופה באמצעות כפכפי הליכה וגם לה סימני חבלה.
7. באישום החמישי נטען כי בחודש ספטמבר 2018, מספר ימים לאחר שילדה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך



שדחפה במדרגות הכניסה לבית, וגרם לנפילתה. מיד ובסמוך נגרם לה דימום באזור תפרי הלידה.

8. באישום השישי נטען, כי בחודש דצמבר 2017 כחודשיים לאחר הנישואים, ובזמן שהיא בהריון, תקף הנאשם את המתלוננת בדירה בכל חלקי גופה ומשך בשערה. כתוצאה מכך נגרמו לה סימני חבלה ודימומים. כשבוע לאחר מכן, סטר לה.
9. באישום השביעי נטען כי ביום 11.10.17, מספר ימים לפני הנישואים, במהלך ויכוח בבית, סטר הנאשם למתלוננת בפניה.

תסקיר שרות המבחן:

10. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מבחן, אביא מתוכנו בתמצית: הנאשם כבן 24 נשוי ואב לשני ילדים בני שנתיים ושלוש. הנאשם עבד טרם מעצרו כמתקין במפעל מטבחים ודלתות, והתגורר עם משפחתו בדירה שכורה בירושלים.
11. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ולאחר נשירתו מהלימודים עבד עם אביו בתחום הנגרות בעיקר. הנאשם נישא בהיותו כבן 20 כאשר אשתו ה כבת 17 באותה עת. הנאשם תיאר קשר שיגרתי ביניהם כאשר לעיתים התגלעו ביניהם ויכוחים סביב החלטות בחיי היומיום.
12. בהתייחס לעבירות אישור הנאשם קיומם של אירועים בהם נקט באלימות כלפי אשתו. על פיו, הדבר נבע מלחצים כלכליים, עייפות וחוסר בשלות להתמודד עם לחצים. הנאשם ייחס זאת לגילו הצעיר. לצד זאת, הפחית הנאשם ממעשיו, שם דגש על מצבים נסיבתיים אשר סיפקו הסברים להתנהלותו, ואף השליך עליה את האחריות בעיקר במצבים בהם נהגה בו בחוסר התחשבות, כך לדבריו, או שלא קיימה את החלטותיו, או את תפקידיה במסגרת המשפחתית כראוי.
13. הנאשם הוסיף, כי נישא לבקשת הוריו בהיותו צעיר בשנים, וכאשר אינו בשל לשאת באחריות זו. לצד זאת תיאר את אהבתו כלפי המתלוננת ודאגתו לצרכיה הרגשיים והחומריים. הנאשם גם ביטא עמדות נוקשות לגבי חלוקת התפקידים בין גבר לאישה, אותן ייחס למוצאו ותרבותו.
14. משיחה שערך שרות המבחן עם המתלוננת, הוברר, כי היא שבה לבית הוריה עם ילדיה. הנאשמת תיארה את האלימות שהופנתה כלפיה מצד הנאשם, כבר בימים הראשונים לנישואים. (ראו: עמוד 2 פסקה אחרונה). על אף זאת, תיארה את הנאשם כאב מסור. המתלוננת הוסיפה, כי אין בכוונתה לשוב לחיים משותפים עמו ובכוונתה להתחיל בהליך גירושין, על אף פניות חוזרות ונשנות מצדו לחדש את הקשר.
15. אף ששרות המבחן שיקף לנאשם את הערכתו, כי הוא זקוק להתערבות טיפולית מעמיקה, במסגרת כוללתית בתנאי פנימייה, הנאשם סירב לקחת חלק בהליכי הטיפול שהוצעו. שרות המבחן עומד על גורמי הסיכון וכן גורמי הסיכון, ונוכח הערכת סיכון גבוה להישנותן של העבירות, ממליץ על הטלת מאסר בפועל.

תמצית טיעוני הצדדים:



16. המאשימה הפנתה לכתב האישום, צבר העבירות בהן הורשע הנאשם, משך הזמן בו נקט באלימות כלפי המתלוננת, השימוש בחפצים לצורך הכאתה, אף שהייתה בהריון ואף בימים שלאחר לידתה. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם: שלמות גופה של המתלוננת, זכותה לכבוד, תחושת הביטחון שלה בביתה.

17. בהתייחס לתסקיר המבחן ציינה המאשימה, כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה אלא מופחתת, והשליכה על המתלוננת. בנוסף, הפנתה לעמדת המתלוננת כפי שביטאה אותה בפני שרות המבחן, לאלימות שהופנתה כלפיה, ביזויה, וכן הערכת הסיכון שנקבעה בעניינו של הנאשם. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד שבין 20 ל-48 חודשים, ולהטיל על הנאשם 26 חודשים לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי משמעותי למתלוננת.

18. ההגנה פתחה בכך שאינה מקלה ראש במעשים בהם הורשע הנאשם, ואולם ביקשה לקחת בחשבון את הרקע בו צמח הנאשם, גילו הצעיר עת נישא למתלוננת, והעדר בשלות לקיים תא משפחתי. הסנגור הדגיש, כי בהעדר סביבה חינוכית תומכת, הרקע המסורתי בו גדל, והדוגמה אותה קיבל מהסביבה הקרובה לו עמדו לו לרועץ, והובילוהו לביצוע המעשים. הסנגור הוסיף, כי הנאשם לא סירב לקבלת טיפול, אלא שברצונו היה להשתלב בטיפול מחוץ לכותלי הכלא, נוכח התקופה הארוכה בה הוא שוהה בתנאים של מעצר.

19. הסנגור ביקש שלא למצות עם הנאשם את הדין, על פיו הנאשם נענש פעמיים: פעם אחת בגין העונש שיוטל עליו, ופעם שנייה בהתפרקות התא המשפחתי שלו. בנוסף, ביקש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, ובעיקר את העובדה כי בהודאתו חסך את עדותה של המתלוננת.

20. בהתייחס למתחם העונש ההולם ביקש לקבוע אותו ברף עליון של 15 חודשים.

מתחם העונש ההולם:

21. כתב האישום המתוקן אוחד שבעה אישומים, המתפרשים על פני תקופה של כ-4 שנים. כל העבירות בוצעו כלפי המתלוננת בנסיבות דומות במהלך קשר הנישואין ביניהם, ועל כן יש לקבוע מתחם עונשי אחד, שייתן ביטוי לצבר העבירות בהן הורשע הנאשם. כאמור, זוהי גם עמדת הצדדים.

22. בבואו לגזור את עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

23. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

24. בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על



קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

25. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור, ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12)). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11).

26. במקרה דנן, המדובר במסכת אלימות קשה ומתמשכת אותה הפנה הנאשם כלפי המתלוננת, כבר מתחילה, מספר ימים לאחר נישואיהם, והיא כללה את הכאתה, אף בזמן הריונה, ומספר ימים לאחר שילדה, בדירתם, אז דחף הנאשם את המתלוננת וגרם לנפילתה. מיד ובסמוך, נגרם לה דימום באזור תפרי הלידה. חודשיים לאחר מכן, הכה אותה הנאשם בכל חלקי גופה משך בשערותיה, וגרם לה חבלות ודימומים. שבוע לאחר מכן, סטר לה. אך בכך לא די, בתחילת שנת 2020 בדירתם, הכה את המתלוננת בגופה באמצעות כפכפי הליכה וגרם לה לחבלות בידה, ברגלה ובישבנה. במהלך שנת 2021 איים הנאשם על המתלוננת כי אם תלך לבית הוריה ישבור לה את הידיים והרגליים. איומו של זה לנקוט כלפיה באלימות, לא איחר לבוא, שכן ביום 24.7.2021 הכה הנאשם את המתלוננת בידיו בסטירות ואגרופים בפניה וגרם לה חבלות בעיניה הימנית. הנאשם לא חדל ממעשיו, אלא המשיך להכותה באמצעות מטאטא ברגלה ובגבה וגרם לה סימני חבלה. בהקשר זה ראו: מ/1 - 16/מ המתעדים את החבלות להן גרם הנאשם.

27. מעשיו של הנאשם מעידים על אכזריותו. הנאשם במעשיו הפך את המתלוננת לאשה אומללה, מוכה ומפוחדת, כאשר האירוע האחרון היה קו אדום ותמרור אזהרה עבודה. אז אזרה אומץ להתלונן כנגדו, ולגולל את מעשי האלימות משך כל שנות הנישואים.

28. בית המשפט העליון קבע כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שיתעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.05).

29. להלן גזרי דין מתאימים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפני:

א. ע"פ 11917/04 מיכאל נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.05) נדון אירוע בו הנאשם, רופא במקצועו, הואשם בשני אירועים של תקיפת אשתו, האחד בתקיפה סתם והאחר בו חבל במתלוננת חבלה של ממש בהיותה בהיריון. באותן נסיבות קבע בית המשפט העליון שיש להחמיר בעונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי (14 חודשי מאסר בפועל) והטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים.

ב. במסגרת רע"פ 8610/14 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.14) נדחה ערעור בענייניו של נאשם אשר הורשע בשני אישומים של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות לצד עבירות נלוות של איומים והיזק לרכוש. באירוע הראשון תפס הנאשם את המתלוננת בכתפיה והפיל אותה לרצפה ובאירוע השני תפס את המתלוננת בשתי ידיו בצווארה, הצמיד אותה לדלת וחנק אותה. בימ"ש



השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב מצד אחד בהיעדר אופק טיפולי ומצד שני - בעברו הנקי של הנאשם. בהחלטת בית המשפט העליון צוין שאי נטילת אחריות על מעשיו מהווה אינדיקציה להיעדר אופק שיקומי ועל כן אין מקום להתחשב בנאשם לקולא בעת גזירת עונשו.

ג. במסגרת רע"פ 7896/03 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.03) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ובאיומים בכך שנכנס בשעת לילה לביתה של המתלוננת, אשתו בנפרד, בעת שישנה. הנאשם החל לחנוק את המתלוננת, לאחר מכן תפס את זרועה ואיים עליה כי בכוונתו לחנוק אותה ולגמור אותה באותו היום. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד הופעלו שני מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו כך שסך הכול נגזרו עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה הן בביהמ"ש המחוזי והן בביהמ"ש העליון.

ד. במסגרת עפ"ג 24970-08-12 עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית, בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

ה. בת"פ 20080-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני (8.11.15) נקבע, כי מתחם הענישה בגין אירוע אלימות בודד בו הכה הנאשם באגרופיו את בת זוגו וגרם לה לחבלה בפניה ובצווארה הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 8 ל- 20 חודשים.

30. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40 יג') סבורני, כי מתחם העונש ההולם, הינו החל מחמישה עשר חודשים ועד שלושים חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 24 אב לשני ילדים בגילאי שנתיים ושלוש. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, והוא נעדר עבר פלילי. בהקשר זה יש לתת משקל להודאה גם בבחינת מניעת העדתה של המתלוננת אודות המעשים.

32. נתתי דעתי לטיעוני ההגנה בדבר גילו הצעיר של הנאשם עת נישא, והעדר בשלות מצדו לקיים תא משפחתי, מבלי שקיבל הכוונה מתאימה מסביבתו הקרובה, ממנה שאב דפוסים הפוכים, כך כמאמר סנגורו, שעמדו לו לרועץ.

33. מן העבר השני לא ניתן להתעלם מהעמדות אותן הציג הנאשם בשרות המבחן, לכך שהפחית מחומרת מעשיו, ניסה לספק הסבר למעשים ואף השליך על המתלוננת אחריות בקרות חלק מהמעשים. בהקשר זה יש לקחת בחשבון גם



את גורמי הסיכון עליהם עומד שרות המבחן, וכן את סירובו לקחת חלק בהליך טיפולי משמעותי במסגרת סגורה התואמת את צרכיו. בנסיבות אלו- מעריך שרות המבחן, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה וחמורה מצדו כל עוד לא ישולב בהליך טיפולי.

34. לקחתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם עד כה, וכן את גורמי הסיכון עליהם עומד שרות המבחן בהם: יכולותיו בתחום התעסוקתי והחברתי, יכולתו להכיר באופן ראשוני בקשייו.

35. הבאתי בחשבון גם את העובדה כי הנאשם עומד לראשונה לדין, והוא עתיד לרצות מאסר ראשון.

36. באיזון בין השיקולים השונים, ראיתי להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

37. אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ב. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה מאלו בהן הורשע בכתב האישום המתוקן.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 3000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.7.2022.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, בנוכחות המאשימה הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוחו.